

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010437
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4412010437.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ľubici Medveckej PhD., v trestnej veci obžalovaného C. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného C. T. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 14.02.2013 sp. zn. 3T/137/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12.06.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného C. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného C. T. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 28. apríla 2012 asi o 17.10 hod. v rodinnom dome na H. ulici č. XX, v meste H., počas hádky fyzicky napadol svoju družku poškodenú G. F., ktorú udieral päťou do tváre a hrudníka, chytil ju za vlasy a ťahal ju z postele, čím jej spôsobil pomliaždenie dolnej pery vľavo s pomliaždením, opuchom a tržnými rankami na sliznici pery z vnútornej strany, pomliaždenie očnice vľavo s krvným výronom do viečok malého stupňa, pomliaždenie brady s povrchovým odretím kože a pomliaždenie prednej hrudnej steny ľahkého stupňa s predpokladanou dobou hojenia v trvaní 5 až 7 dní, pričom sa jej vyhrážal zabitím a tým, že ju zničí a zobral pritom do ruky kuchynský nôž.

Súd I. stupňa uložil obžalovanému podľa § 360 ods.2 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods.2, ods.4 Tr. zák., s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť uvedenú § 37 písm. m/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s tým, že na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 321 ods.1 písm. a/, písm. b/, písm. d/ Tr. por. a podľa § 322 ods.3 Tr. por. ho spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodiť.

Poukázal na to, že skutok kladený mu za vinu nespáchal. Celé obvinenie je postavené výlučne na tvrdení jeho bývalej družky poškodenej G. F., ktorá potom, čo sa vrátil k nej z posledného výkonu trestu, nechcela s ním žiť. Nepoprel, že medzi ním a poškodenou v inkriminovanom čase malo dôjsť ku konfliktu, avšak poprel, že by mal v rukách nejaký nôž. Bola to práve poškodená, ktorá začala na neho útočiť, strkať ho a keď mu dala facku, túto jej vrátil, pri ktorej sa jej mohla poraniť pera na ústach.

Poukázal na výpoveď svedkyne Q. H., susedy poškodenej, ktorá uviedla, že nič nepočula a to ani žiadnu hádku. Až keď vyšla poškodená na dvor videla na nej poranenú peru, pričom sama poškodená jej povedala iba toľko, že obžalovaný ju zbil a nič iné jej nehovorila.

Sám obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd I. stupňa o jeho vine rozhodol bez akéhokoľvek priameho dôkazu a ignoroval svedeckú výpoveď svedkyne K. G., ktorá bola priamo účastníka na incidente, počula ich vzájomnú hádku, do ktorej sa aj sama zapojila. Aj na hlavom pojednávaní uviedla, že nepočula, žeby sa obžalovaný vyhrážal svojej družke zabitím, podpálením alebo nejakou inak. Táto svedkyňa pravdivo vypovedala, že poškodená bola počas incidentu v dome. Svedkyňa H. nevypovedala pravdivo ani o tom, že celá hádka trvala až do príchodu polície, že bol doma zatknutý, čo pravdou nebolo. Iba sama poškodená tvrdila, že sa jej vyhrážal zabitím, pričom žiadna svedkyňa túto skutočnosť nepotvrdila, naopak poškodená sa jemu vyhrážala, že ho dá zatvoriť a nájde si na to i svedkov. Umelo vytvárala konflikty, len aby on bol očiernený. Žiadal zrušiť rozsudok, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný sa v plnom rozsahu pridržiaval dôvodov písomného odvolania. Poukázal na výpoveď svedkyne G., ktorá nepočula žiadne vyhrážky. Vyslovil názor, že nebola naplnená skutková podstata prečinu nebezpečného vyhrážania, z ktorého bol uznaný vinným.

Zástupca krajského prokurátora uviedol, že pokiaľ ide o vinu, rozsudok súdu I. stupňa považoval za zákonný a správny a trest uložený obžalovanému na samej spodnej hranici trestnej sadzby, vzhľadom na osobu obžalovaného, považoval skôr za mierny. Odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného zo strany prokurátora nebolo podané), a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje stanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.. Skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania opísaného vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Súd I. stupňa pri ustálení viny správne vychádzal z výpovede poškodenej G. F., ktorá v prípravnom konaní podrobne popísala konanie obžalovaného v inkriminovanom čase. Jej výpoveď bola podporená aj výpoveďami príslušníkov polície a to G. L. a G. W., ktorí potvrdili, že po príchode na miesto činu poškodená javila známky po fyzickom násilí, mala rozbitú peru a uviedla, že toto zranenie jej spôsobil obžalovaný. Už pri tomto kontakte poškodenej s príslušníkmi polície im uviedla, že obžalovaný chytil na ňu nôž a vyhrážal sa jej, že ju zabije a že si obstará kyselinu a obleje ju keď bude spať. Obžalovaný na

svoju obranu poukázal na výpoveď svedkyne K. G. a Q. H., ktoré mali uviesť, že žiadne hádky medzi ním a poškodenou nevideli a ani nepočuli.

Odvolaací súd však poukazuje na výpoveď svedkyne K. G., ktorá potvrdila, že videla poškodenú na dvore, mala krvavú peru, pričom jej samotná poškodená hovorila, že to má od toho, že ju obžalovaný zbil. Potvrdila, že obžalovaný bol rozčúlený, poškodenej nadával, v dôsledku čoho bola poškodená roztrasená a plakala. Uvedená svedkyňa potvrdila tú skutočnosť, že spolužitie obžalovaného s poškodenou nebolo dobré, pretože jej obžalovaný mal ubližovať. Tiež svedkyňa Q. H. potvrdila skutočnosť, že nežili dobre a hádky medzi nimi boli časté. Uviedla, že v inkriminovaný deň, keď prišla poškodená domov, obžalovaný jej mal nadávať, ťahať ju za vlasy, rozbiť jej peru, v dôsledku čoho poškodená zavolała príslušníkov polície.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil vykonané dôkazy a poukázal na prehlásenie poškodenej, že vzhľadom na agresívnu povahu obžalovaného a vzhľadom aj na to, že mal v ruke nôž, vyhrážky u nej vzbudili dôvodnú obavu, že ich môže uskutočniť.

Takéto konanie obžalovaného súd I. stupňa následne správne právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., pretože mal za preukázané, že obžalovaný sa vyhrážal smrťou poškodenej takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, pričom mal správne preukázané, že tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to za použitia kuchynského noža a na chránenej osobe, pretože poškodená ako družka obžalovaného je v zmysle § 127 ods.5 Tr. zák. blízkou osobou.

Čo sa týka osoby obžalovaného, z miesta bydliska nebol bližšie hodnotený, ide o páchatel'a, ktorý sa neustále dopúšťa páchania trestnej činnosti, pretože ako vyplýva z odpisu z registra trestov v minulosti sa dostal do rozporu so zákonom, za čo bol 19-krát súdne trestaný, z toho iba v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Pri rozhodovaní o treste súd I. stupňa vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadal nielen na osobu obžalovaného, ale aj na charakter trestnej činnosti a spôsob jej spáchania. Správne vychádzal z kritérií uvedených v § 38 ods.2, ods.4 Tr. zák., keď prihliadal len na existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol pre trestný čin odsúdený. Ani odvolaací súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému, po úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky v zmysle § 38 ods.4 Tr. zák. (podľa ktorého ustanovenia ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), teda po úprave 16 mesiacov až 3 roky, vo výmere 16 mesiacov, teda na samej dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby, považoval odvolaací súd skôr za mierny a nie za neprimeraný.

Vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok súdu I. stupňa napadol odvolaním len obžalovaný, nebolo možné zvýšiť obžalovanému uložený trest odňatia slobody.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súd I. stupňa ho správne na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolaací súd odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., zamietol.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.